

**Kirke- og Underviisningsmini-
steren:** Ja, den ærede Rigsdagsmand for
Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning)
begyndte med en Øtring, der imidlertid ikke
var mig ganske klar. Jeg forstod den paa
samme Maade, som jeg seer den ærede Ord-
fører har opfattet den, og jeg skal, uden at
komme tilbage til dette Punkt, dog blot be-
mærke, foruden hvad den ærede Ordfører an-
tydede, at der forekommer mig at være den
øverordentlige og væsentlige Forskiel imellem
den Bet, der den Gang blev gaaet, og den,
som nu gaaes med Hensyn til det nærværende
Forslag, at det Forslag, hvortil den ærede Rigs-
dagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds sig-
tede, blev forelagt saa tidligt som muligt og begrun-
det saa godt, som idetmindste jeg formaaede det,
for det nedsatte Finantsudvalg, saa at der
var givet al den Leilighed til Overveelse,
som det forekommer mig, at der i og for sig
kan fordres, og som, efter tidligere Erfaring
i det Slags Sager, hidtil er fordret; saa jeg
seer virkelig ikke, hvorledes der skulde kunne
drages nogen Berettiget Sammenligning
imellem disse to Punkter. Den samme ærede
Rigsdagsmand anførte dernæst nogle Ord,
som, hvis jeg ikke misforstod ham, skulde være
brugte af mig, og som han ansaae for de far-
ligste, en Minister kunde bruge, nemlig, at jeg
ved en anden Leilighed skulde have sagt, at jeg
gjærne vilde modtage, hvad der blev voteret af Rigs-
dagen. Jeg maa oprigtigt tilstaae, at, da jeg brugte
disse Ord, kunde jeg ikke lægge nogen stor
Alvor i dem, af den simple Grund, at jeg ogsaa
der har Erfaringen for mig. Jeg anseer
disse Ord for de mindst farlige Ord, der
kunne bruges af en Minister; thi, naar jeg
seer hen til, hvad Erfaringen viser, ikke blot
her i Landet, men overalt, hvor der findes re-
præsentative Forsamlinger, saa troer jeg, at der
aldrig er Noget at risquere ved, at saadanne
Forsamlinger ganske af sig selv skulde komme
og tilbyde med en saadan Ødselhed, at deraf
kunde fremgaae nogen Fare. Noget ganske
Andet var det, dersom Regjeringen vilde be-
nytte sig af en mulig Stemning til at søaae
fremtvunget større Bevillinger, end der udfor-
dres. Jeg gad vide, om den ærede Rigsdags-
mand skal kunne bevise en saadan Ødselhed hos

nogen repræsentativ Forsamling, — jeg paa-
staaer, at den ikke vil kunne bevises med Hen-
syn til Folkethinget — (Tscherning: men
ved Landstinget!) ja, men Landstinget har
jo ikke kunnet foretage noget Afgjørende i
denne Retning. Jeg troer ikke, at der i saa
Henseende er den mindste Fare; havde vi in-
gen anden Fare, saa vare vi saa godt som
uden al Fare. Men med Hensyn til det nær-
værende Forslag vil jeg tilstaae, at det jo
ganske vist staaer som noget Nyt og Overras-
sende, at der pludseligt fra Folkethinget til-
bys 100,000 Rd., og at man aldrig før har
havt Exempel paa noget lignende. Den ærede
Rigsdagsmand, som har fremsat dette Forslag,
har imidlertid ved sit Foredrag antydet, at
han just ikke lagde nogen bestemt Vægt paa
Summen, da han ikke havde været istand til
nølagtigt at undersøge, hvorvidt netop denne be-
høvedes eller kunde være for stor. Jeg til-
staaer, at, dersom der her virkelig var Spørgs-
maal om at votere en Sum af den angivne
Størrelse, saa vilde ikke blot jeg selv have
Betænkelse ved at modtage den; men jeg
turde vel ogsaa forudsætte, at der idetmindste
fra een af mine Collegers Side vilde kunne
reises betydelige Indvendinger imod, at en saa
stor Sum søies til i Budgettet. Men, selv
om Summen blev voteret under den Forud-
sætning, som er bleven fremhævet af den ærede
Rigsdagsmand, at det ikke skulde være nød-
vendigt at forbruge hele Summen, saa vilde
jeg dog have nogen Betænkelse ved at
modtage den. Det maa nemlig indrømmes,
at isaafald blev Cultusministeren bragt i en
meget vanskelig Stilling ligeoverfor 3000
Eskolelærere — thi saa omtrent er jo Tallet, —
hvoraf der er en stor Mængde, for hvem det
kunde være ønskeligt og endog tildeels fornø-
dent at faae en bedre Stilling, og som alt-
saa, om de end ikke directe kunde komme med
deres Andragende i saa Henseende, dog vilde
have en begrundet Forventning om, at Cultus-
ministeren vilde benytte den bevilgede Sum, saa-
vidt den strakte til, ogsaa til Gavn for dem,
en Stilling, som unægteligt vilde være meget van-
skelig. Men, som sagt, jeg troer, at det ikke fra
den ærede Rigsdagsmands Side, som har stillet
Forslaget, har været alvorligt meent, at Rigs-